

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

74-ik szám.

Brassó, Kedd, július 3-án.

IV. évfolyam 1888.

Felhívás előfizetésre.

Négy év óta küzd a „Brassó” a legszen-
tebb célért: *magyarságunk tömörítése-, az állam-
eszmé terjesztése- s a nemzetiségek közötti béke
helyreállításáért.*

Brassóban, ezen maroknyi, önerejére utalt
magyarság között a fokozott igényeknek meg-
felelő magyar lapot kiadni, nagy áldozat.

Ez áldozat hathatós támogatást igényel.
Művelt magyar közönségünk van erre hivatva
s első sorban a határszéli megyék magyarsága,
melynek érdekei azonosak e lap érdekeivel.

A „Brassó” hazánk több jeles publicis-
tájá szellemi támogatásával dicsekedhetik; irány-
ezkiket is nagyobbára ezek írják.

Román és szász lapszemléink specialitá-
sok hírlapirodalmunkban.

Széles körű összeköttetéseink folytán azon
kellemes helyzetben vagyunk, hogy gyorsan
tudósítunk mindenről. *Táviratainkból ugyanakkor
értesül a közönség Erdélyben hazánk s a külföld
eseményeiről, mint a fővárosi közönség a saját
lapjaiból, rendszeresen tehát két nappal előbb,
mint az ideérkező budapesti lapokból.*

Tárczánk jeles írók termékeiből áll. Szí-
vesen nyújtunk tért a vidéki érdekeknek, sőt
Fogarás, Kis- és Nagy-Küküllő és Szeben me-
gyéknek külön rovatai is vannak.

Szóval lapunk azon van, hogy a közön-
ség igényeit minden tekintetben kielégítse.

Az olvasónak jó lapot igyekszünk nyuj-
tani, s e mellett valóságos hazafias missziót
teljesítő vállalatot támogat.

A jövő hó elsejével negyedik évfolyamunk
második felébe léptünk. A bizonytalan poli-
tikai helyzet, nemkülönben az itt tartandó na-
gyobb ünnepélyességek különös érdeket fognak
a jövő évnegyedben lapunknak kölesőnözni.

Mi nem riadunk vissza áldozattól, csak
kérjük ennek fejében a szíves támogatást. A
kik eddig is támogattak, fogadják érte köszö-
netünket; de kérjük jövőre is szíves támoga-
sukat s lapunk szíves terjesztését. Vajha min-
den t. előfizetőnk csak egy-egy új előfizetőt
szerezne!

Ismételten kérjük a n. é. közönség jóin-
dulatu támogatását.

A „BRASSÓ” szerkesztősége
és kiadóhivatala.

Országos kiállítás Kolozsvárt.

A kolozsvári kereskedelmi kamara és a ko-
lozsvári iparos-egylet nagyfontosságú határoza-
tot hozott: egy országos kiállítás rendezését
1890-ben Kolozsvárt. Kétségtelen, hogy ez
eszmé nagy port fog felvívni első sorban az
erdélyi részekben s lesznek barátai is, lesznek
ellenzői is.

Ha szigorúan vizsgáljuk a dolgot, el kell
ismernünk, hogy mindkét iránynak van alapja.

Az egyszer tagadhatatlan, hogy az er-
délyrészi iparnak, úgy mint gazdaságnak nagy
szüksége volna már egy kis komoly felkarol-
tatásra az anyaország részéről, mert különben
hovatovább mindinkább tönkre megy s néhány
év múlva már csak mint rég multról fogunk
beszélhetni.

Az is tagadhatatlan, hogy Kolozsvár a
legjobb hely, hol gyűjtő-pontja lehetne az er-
délyi iparnak az ország szíve felé.

De viszont kérdéses az is, vajjon egy ki-
állítás alkalmas-e arra, hogy valósággal piacot
is teremtsen s vajjon az 1885. évi általános
országos kiállítás után czélszerű-e nekünk Er-
délyben országos kiállítást rendezni s nem
lesz-e ebből kis fiasco?

Mi részünkről — s ezt előre ki kell jelen-
tenünk — szívvel-lélekkel mellette vagyunk
egy nagyszabású erdélyrészi általános kiállítá-
sának.

Igaz ugyan, hogy magunk sem tartjuk a
kiállításokat piacz-szerzésre alkalmasnak, mert
korunkban nem a kereskedőnek s fogyasztó-
nak kell felkeresni a termelőt, hanem megfor-
dítva. Már pedig a kiállítás nem egyéb, mint
nagy kirakat, mely azért volna, hogy sokan
keressék fel; hogy a fogyasztó közönség s ke-
reskedő világ tudomást szerezhesen, hogy itt
vagy ott mit s miképen kaphat.

Ámde — szerény véleményünk szerint —
egy nagyszabású általános erdélyrészi kiállítás
más czéllal kell hogy bírjon s más elbírálás
alá esik.

Nekünk e kiállítást nem piacz-szerzésre
kell használnunk, nem azt kell czélul kitűz-
nünk, sőt nem is szabad kitűzni a nélkül,
hogy csalódás ne legyen természetes követ-
kezménye. Egy erdélyrészi kiállítás csak be-
mutató lehet. Bemutatója annak, hogy hazánk

erdélyi részei kulturális tekintetben fejlettek;
hogy ipari tekintetben nagy reményekre joga-
sító; hogy rendelkezik egy nagy ipar minden
kellékével — kivéve a rendes s állandó fo-
gyasztó piacot; hogy mezőgazdaságunk vi-
rágzó. Ez volna s csak ez lehetne czélja első
sorban e kiállításnak.

Másod sorban reámutatna e kiállítás a hé-
zagokra s hiányokra, melyeknek pótlása ége-
tőn szükséges, és ha e kiállítás minden irány-
ban teljes, árnyoldalakat tekintve épúgy, mint
fényoldalakat: akkor nagy reményünk van,
hogy viszonyaink javulnak, mert lehetetlen-
nek tartjuk, hogy abból kormány és társada-
lom ne vonná le a természetes következmé-
nyeket s ne igyekezzék közös erővel segíteni
a bajon ott, a hol az akut.

Az utóbbi években, a kiállítási mániának
hódolva, nálunk is volt több kiállítás. De vaj-
jon volt-e egy is egész erdélyinek mondható?

Az E. M. K. E., egyesülten a kolozsvári
kereskedelmi és iparkamarával, 1886. nyarán
rendezett kis bemutatót. Ez segítség-nyújtás
akart lenni első sorban a romániai vámháboru
által sújtott iparnak. Abban a keretben, melyre
terveztetett, jól sikerült.

Ugyan 1886-ban a brassói iparegylet
rendezett Brassóban egy brassói kiállítást.
E helyen nem vitatjuk azt, van-e gyakorlati
czélja egy kizárólag helyi kiállításnak. Tény,
hogy e kiállítás gyönyörű, egyenesen meglepő
volt. De ép oly tény, hogy teljesen czéltalan
volt; olyan mint mikor a legczudarabb ételre
gyönyörű garnirung jó. Hiábavaló erőmegfe-
szítés volt, a legcsekélyebb gyakorlati cél
nélkül.

Mult évben Deés városa rendezett általá-
nos kiállítást. Az igaz, hogy ez igen csinos
volt. De viszont kérjük: van-e czélja annak,
hogy óriási apparátussal, nagy áldozatok árán
egy félreeső ponton, minden nagyobb forgalom
és jelentőség nélkül kiállítás rendeztessék, bár-
minő szép is legyen az?

A mult évben volt még a sepsi-szent-
györgyi székelly kiállítás is. Csakhogy ennek
ismét kizárólagos székelly jellege volt.

De teljes erdélyi jelleggel egyike sem bírt
az eddigi kiállításoknak — s Erdélyt teljesen
csakugyan nem ismeri az ország.

Helyes tehát, ha nagyszabású kiállítás

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Egy levél.

— Novellette. —

(Folytatás.)

— Béla! — mondá félig halk hangon. Eljöttél
hozzám? Tudtam, hogy te nem hagysz el engem. Sze-
retlek, jobban mint saját életemet! Az első percztől
kezdve szerettelek, mikor megláttalak!

Hirtelen azonban borzasztót sikolt:

— Te megcsaltál, elárultál engem!

S ezzel örvongásában a fején lévő kötés után
kap, hogy letépje. A báró minden ereje hiába volt,
nem tudta az örvongó kezét visszanyomni. Szerencsére
a sikoly felkelté álmából a konzult is, az orvost is,
kik elősietve, egyesült erővel is alig voltak képesek a
szerencsétlen nőt visszanyomni az ágy párnáira.

A nagy izgatottságra teljes apathia következett.
Behunyt szemekkel, alig hallható lélekzet-vétellel s
alig érezhető érveréssel feküdt nyughelyén a beteg,
inkább halotthoz hasonlítva, mint élőhez. A sebkötés
elmozdult helyéről s a vér kis erekben folyik alá
arczán.

Az orvos remegő kézzel tapogatja meg az alig
érezhető ütért. Ekkor hirtelen újabb sikoly hangzik
mögötte: a báró eszméletlenül rogyott össze neje ha-

lálós ágya előtt. Szája habzott, teste vonaglott s ő
csak úgy hanykolódott a földön.

Az orvos aggodva rázta fejét.

— Nem hittem volna — mondá azután a még
kétségbeesettebb konzulhoz — hogy ez a férfiú ugy
szeresse az ön leányát.

III.

Néhány hét mult el. A beteg fiatal asszony ál-
lapotában tetemes javulás állott be. Már másnap sike-
rült megtalálni a golyót. A lövés okozta agyvelő-ráz-
kódítás azonban sokkal hosszabb időre szegezte az
ágyhoz, semmint maguk az orvosok is hitték volna s
mikor először felült ágyában, az orvos ki is jelenté,
hogy a jövő évben erős utókurára lesz szüksége, hogy
ismét teljesen magához térjen.

Mily borzasztó ébredés lehetett szegény nőnek,
mikor hossza eszméletlen állapot után először tudta
helyzetét elgondolni! Első gondolata ismét aggodalom
és ijedség volt. Önkéntelenül lezárta szemét, félve,
hogy találkoznia kell férjével. Irtozott tőle, felelemmel
vegyes utálat volt ez. Csaknem átkozta azt a pillana-
tot, melyben eszméletre tért, mert addig legalább nem
tudott gondolkodni.

De ha atyja kétségbeesett arczára tekintett, ak-
kor ismét élni akart, hogy jóvátegye azt a nagy fájd-
almat és bánatot, melyet agg atyjának okozott elha-
markodott tette által. Szíve mélyéből köszönte jó aty-

jának, hogy egyetlen szóval sem érintette borzasztó
tettét.

Igy multak el napok s hetek. A javulás — bár
lassan — folyton tartott s az öreg orvos most már
nevetgélt s tréfált is, mikor kedves betegét meglá-
togatta.

De egy mégis feltűnt Hedvignek: sem atyja, sem
az orvos egy árva szóval sem említette férjét, kit
még eddig nem látott.

Egy napon végre így szólt hozzá az orvos:

— Azt hiszem, kegyed már elég erőt érez ma-
gában arra, hogy ma velem s néhány nap múlva egy
másik személyiséggel értekezhessék.

Itt akaratlanul elhalgatott, látva, mint halványo-
dik el Hedvig.

— Csak mondja meg lelkem — folytatá azután
gyengéden — ha nehezeze esik a beszéd.

Hedvig tagadólag rázta fejét.

— Tehát kérdezhetem, vajjon akar e találkozni
a napokban térvél, hogy kibeszélhessék magukat.
Kegyed tudja édes gyermekem, hogy nem csak mint
orvos, hanem mint édes atyjának legbensőbb barátja
állok kegyed előtt s ép ezért mondom, határozottan
szükséges, hogy találkozzék férjével s ha más okból
nem, már csak azért is, hogy tisztába jöjjenek azon
borzasztó tett oka felől, melyet kegyed elkövetett.

(Folytatása következik.)

rendezésére vállalkozik Kolozsvár. De talán kissé messze megy, ha ezt általános országos kiállításnak akarja. Ily alakban a hegy könnyen egeret szülhet, mert elvégre nem ringathatjuk magunkat abban a csalfa reményben, hogy olyan kiállítást sikerüljön létrehozni Kolozsáért, mint volt a budapesti. De ha azt mondják a kezdeményezők, hogy teljes erdélyi kiállítást akarnak rendezni — melyből ugyan más sincs kizárva —; ha azt akarják, hogy legyen egy kiállítás, a mely lehető legteljesebb képét nyújtsa az erdélyi részek kulturális, ethnographiai, mezőgazdasági kereskedelmi és ipari életének s jelen helyzetének: akkor oly munkát kezdeményeztek, a mely áldást hozó lesz s a mely csak dicsőséget szerezhet.

Ez esetben a lehető legszélesebb körű intézkedést kell tenni, hogy a kiállítás csakugyan teljes legyen.

A kezdeményezők — kétségkívül — tisztában vannak teendőik minden részletével. De azért mégis felvetjük azt a kérdést: vajjon nem tartják-e szükségesnek, hogy ezen fontos kérdésben — mielőtt az a megvalósulás stádiumába lépne — egy erdélyrészi értekezlet tartassék, melyre az erdélyi részek közgazdasági mozgalmainak minden számbavehető tagja meghívassék?

Ez bizonyára csak előnyére volna az ügynek. Ha más tekintetben talán nem is, de már azért is, hogy az eszme terjed és tért hódít.

Belföld.

Brassó, jul. 2. (Képviselőválasztás.) Imrich János vidombáki kerületi országgyűlési képviselő lemondván madátumáról, a központi választmány az új választást f. évi július 15-ére rendelte el Vidombák községébe. Az egyedüli jelölt Filtsch József, a „Kronstädter Zeitung” szerkesztője, a szász néppárt részéről.

Brassó, jul. 2. (A németek rólunk.) A „Neue Preussische Zeitung” folytatja a „Kreuzzeitung” kifakadásait Magyarországra, a magyar nemzet és magyar sajtó ellen. Egy újabb gyalázó cikkében e lap következőket is írja:

„Egy fontos körülményre azonban — különösen és leginkább — figyelmeztetnünk kell, arra t. t., hogy az, a mi mint „magyar nemzet” uralmát a sajtóban is gyakorolja, még a magyar népességnek is csak csekély kisebbségét képezi. A tízezer száma alig rugó kis nemessége ez, a melyhez az irodalmi értelmiséget nagy százalékban zsidó magyarok (magyarosított nevű renegátok) szolgáltatják.

Magyarország népének nagy rétegeiben, és pedig nem csupán a németek, szlávok és románok közt, a magyar nemzet felségjoga vagy souveranitása még nem nyomta el a király és a császár felsége iránt való tiszteletet. A „nemzet” felségjogát e rétegekben nagyon is úgy érzik, mint a magyar faj s kiválóság a nemesek és zsidók zsarnokságát; s ehez képest a német, román és szláv sajtó nagy részben egész határozottan magyarelles és igaz monarchikus irányzatot követ.

E cikk íróját a gyógyíthatlanok kórházába kellene küldeni!

Külpolitikai szemle.

Brassó, július 2.

A legfontosabb politikai esemény a német császár találkozója a cárral. Az egyik hír szerint császár s „Hohenzollern”-yachton július közepén utazik Pétervárra, hol több napig fog tartózkodni. — Ezzel szemben berlini körökből jelentik, hogy a császár és a cár július 14-én fognak találkozni, még pedig a keleti tenger valamely kikötővárosában. De hogy melyikben, azt még titokban tartják.

A pétervári „Novoje Vremja” és a „Grasdanin” pedig egybehangzóan jelentik, hogy II. Vilmos császár július közepén Pétervárra fog jönni néhány napi tartózkodásra. Talán Vilmos császár a cárral együtt Kievet is meg fogja látogatni, hogy ott jelen legyen az oroszok keresztény hitre való térítésének kilenczszáz éves jubileumán. — A „Kreuzzeitung”-nak távirják Pétervárról: A cár közvetlen környezetéből az a hír szivárog ki, hogy Bismarck befolyásának sikerült az orosz politikát rábírni, hogy a Franciaországgal való szövetség eszméjét végleg elejtse. — Legközelebb újabb bizonyítékai fognak nyilvánosságra kerülni ama jó viszonynak, mely most a két állam között fennáll.

A német császár Stolberg grófot saját kérelmére felmentette a királyi ház miniszteriumának vezetésétől. Helyébe Vedelli nevezték ki a királyi ház miniszterévé.

Párisból írja nekünk június hó 28-iki kelettel, ottani levelezőnk, Saissi Amadé ur, következő érdekes tudósítást:

„Diplomáciai körökből vesszük a következő tudósítást:

Ides-tova két hónapja, hogy a berlini „Kreuzzeitung” rendszeres támadást intézett Magyarország és a magyar alkotmány ellen s felhívta egyenesen a császári ügyészt, hogy a „magyar garázdálkodásnak” veszen véget. A porosz udvari lap e kifakadásait, elég tévesen, az erdélyi szászok egy bazafiatlan csoportjának tulajdonították; ama feltűnő tájékozatlanság, melyet a szóban forgó cikkek a magyar közjog ismeretében tanúsítottak, bizonyára megóvhatta volna a figyelmes szemlélőt minden téves feltevéstől. — Nevezett cikkek sugalmazása Berlinben lett volna keresendő, a mi mellett bizonyít az a tény is, hogy a „Kreuzzeitung” újból felvette támadásait az utóbbi események zajos lefolyását beárván.

A német kancellária, szokott eljárása szerint egyik hírlapja útján komolyan megintette Magyarországot; de úgy értesülünk, hogy nem szorítkozott az intés e nemére. Megértette a magyarországi irányadó körökkel, hogy ha a magyarok magaviselete csak némi gáncsra nyújt alkalmat, lesz mód a magyar államiség egy tollvonással való eltörlésére.

E fenyegetésekkel áll kapcsolatban Széchenyi Imre berlini nagykövet annak idejében nyilvánított s állítólagos egészségi viszonyoknak tulajdonított s lemondási szándéka. Másrészt a Berlinből intézett megszólások nyitját képezik több, az utóbbi időben Magyarországon történt oly dolognak, mely másképen megmagyarázhatatlan volna. — A mi különösen visszatetsző a berlini köröknek ez nem annyira a magyar nemzet állítólagos francziabarát érzelmek, hanem az alkotmányos közjog, mely porosz felfogás szerint ellenkezik a monarchikus elvekkel s melynek Németországba való át-sugárzásától tartanak.

A külföldi váltópénzek forgalma Elsass-Lotharingiában július hó 1-étől fogva be lesz tiltva. A tilalom a francia, belga és olasz 1 és 2 frankos pénzre vonatkozik.

A cár kitüntette Pape tábornok német követet s hadsegédét. Június 30-án Pape tábornok tiszteletére Peterhofban diszebed volt, a melyen császári család valamennyi tagja, továbbá Giers miniszter, Wannowsky és Vlangali titkos tanácsos vettek részt. A nagyhercegek porosz egyenruhában, gyászjelvényekkel jelentek meg. Pape tábornok az ebéd alatt a czárné jobb-ján ült.

Monazztírból érkezett levelek szerint a török hatóságok ott négy egyént fogtak el, köztük egy román tanítót is, ki állítólag a Panurgiasz konzulnak tulajdonított okmányokat hamisította. A porta még mindig halogatja a Panurgiaszt állítólag kompromittáló iratok Athénbe küldését.

Carp román külügyminiszter, ki pénzügyi műveletek lebonyolítása végett időzött Berlinben, onnan visszatérván, f. hó 30-án Bécsbe érkezett és hosszabb ideig értekezett Kálnoky gróffal.

Román lapszemle.

„Kolozsvári testvéreinknek igen könnyű tele haszal prédikálni. Mivel nem bírnak az ő alkotmányosaik az állam részéről? A kanál, mivel a levest megesszik, a kés és villa, melyeket az evésnél használnak s ha még tovább keresnénk, még miket nem találunk az állam pénzével fenntartott egyetemeiknél? Kétségtelen, hogy meggyőződnenek a felől, hogy nem mind arany, a mi fénylik. Azonban legyünk hálásak a magyar lapok kegye iránt s hogy ha talán most nem volnánk olyan helyzetben, miszerint hálánkat kimutathassuk, tartsuk emlékezetünkben, hogy megmutathassuk, midőn képesek leszünk megmutatni.”

A t. olvasó csodálkozva kérheti, hogy mi az, a mi a Tribunát ennyire elérzékenyítette, hogy még hálára is képesnek képzelhetné magát. Rettenetes hosszú vezércikk az, a mi az itt leírt hálalkodással végződik. Mi adjuk azt lapunk teréhez képest dióhéjban. Azon kezd, hogy elvégre a magyar lapok kezdenek könyörületesek lenni a románok iránt. — Ez a könyörület azonban abból áll, hogy szeretnők őket nemzetükhöz szorítani, azaz beolvasztani. Aztán azon töri fejét, hogy kutatja, miszerint honnan van az a könyörülő szívünk irántuk.

Meg van! kitalálta! Miután Szlavicsot elnyelte Vác, szeretnők őket és érdekeiket szőnyegre hozni — minő pompás következtetés! — hogy így a világ előtt elmondhassák, hogy miként lehetnek a románok boldogok. A ki ezt az okoskodást megérti, annak egy évig ingyen küldjük a Tribunát, miután mi kiböngészünk t. olvasóink megizsasztására.

„Na, de ők mégis örökre csak sirnak azon, hogy

mi őket elnyomni akarjuk. Tizennyolcz év óta kormányozzák az erdélyi és magyarhoni — unió? — gör. kel. románokat alkotmányosan, mialatt más országokban ez a hitfelekezet önkényuralom alatt szenved. — Romániában is? A magyar lapok addig nem vettek ezen egyház közgyűléseiről tudomást. Miért? Valószínű azért, hogy ne keltsenek bizalmatlanságot, vagy talán meg voltak az eredménnyel elégedve, a ki hallgat beleegyezett.

Most azonban egyszerre másképen van, mert a magyar lapok lépésről-lépésre figyelemmel kísérik, hogy mi történik a gör. kel. román egyházban és az eredmény természetesen az, hogy mindenben visszaesést észleltek. Mi lehet ennek az oka? Hát szerintök, már t. i. a magyarok szerint, mindennek oka a „Tribuna”. Oh ez a „Tribuna”, kiált fel szemforgatás között a cikkek írója. Mennyi bajt csinált ez a „Tribuna” és az olvasó közönség még maig sem jutott odáig, hogy magától ellökje, folytatja álszenteskedéssel. Soha se féljen, hogy el nem jön az az idő!

Itt aztán mérges tekintetet vet a magyar lapok n.-szebeni tudósítóira, még aztán a románokra is, kik a magyar lapokat híven tudósítják a történet dolgokról, holott ugy kellene ám történni, hogy egyedül a Tribunából értesülénk minden dologról, a mi Herman városában történik. Azonban nem volt czélja, egyházi dolgokról írni, hanem csakis a magyarok könyörületéről...

Hát Szlavicsról, meg Vácról? Hiszen épen ott kezdte! Ugy ám, de villámmal irunk s így suppl. Kolozsvárra pottyantunk. Az a „Kolozsvár” már t. i. lap s na meg az a város is, a melyben azt a lapot csinálják! Azt merte írni, hogy nincs meglegedve a román iskolákkal s jónak látta egy kis jó tanácsot is a natio érdekében szolgálni. „Munka, takarékoság, szorgalom, gazdálkodás.” Ezekre van szükség s ezekkel sehol sem lehet jobban boldogulni, mint nálunk. Segíts magadon s az Isten is megsegít.

Na, még csak az volt hátra, hogy egy kolozsvári lap adjon ilyen tanácsot a román nationak, miután Szlavicsot Vácra juttatták, mikor Temesváron 30 ezer (?) embernek nincsen, a mit egyszer a szájába tegyen. Azért mégis elfogadja a tanácsot. A románok a feudal rendszer alatt elvesztették (?) tulajdonukat — hol? — metropoliták és zárdák földbirtokaikat; de azért nem dugták össze kezeiket. Hanem „el, ti komor képek”, azaz, hogy bárgyu beszédek. Kell neki egyetem, mert 3 millió vannak.

Itt aztán következik, hogy mi minden kellene, de azokról nem is ábrándozik; következik egy csomó kérdés, és hogy könnyű nekünk, mert nekünk kolbászból fonják a kertet. Végeztünk és sokat tanultunk. Czenkalji.

Vidéki levelezés.

Hétfalu, 1888, jun. 30.

Majálisról szölok, hét falura szóló híres majálisról, mely fülemile-dal és patak csörgedés közt folyt le a legnagyobb vidámsággal, a mig a vége szomorúvá nem tette. Az erdélyi ev. magyar gyámintézet Pürkerez n tartotta f. hó 29-én ez évi közgyűlését, a melyen nemcsak Hétfalu, hanem általában a vidék intelligenciája is részt vett; de nem a gyűlés kedvéért, hanem az azt követő mulatságért. A gyűlés délelőtt 1 órákor vette kezdetét istentisztelettel, a melyen Dendely Samu fűrészmezei lelkész mondott hatásos szónoklatot; majd ennek végeztével a közgyűlés tárgysorozatot merítették ki a hivek középszámu részvétele mellett. A közgyűlést közebed követte az iskola helyiségében mintegy 54 személy részvételével, a melyet vig toasztok és jó kedv fűszereztek.

Délután fél 4 órákor kivonult a társaság a „Nyires” nevű erdőrészbbe s a fiatalság tánczra perdült. Virágos jókedv keletkezett már, midőn komor, sötét fellegek boríták be az eget s az esőtől való félelem szállta meg a közönséget. Sietett mindenki be a faluba. És ime csalogtak, mert az eső szépen elvonult, s az óvoda udvarán a tombolázás vette kezdetét délután 5 órákor. Kiváncsi arcokat lehet ezalatt mindenütt látni s midőn a 110 nyeresemény kisorsoltatott, némelyiknek arca felvidult, a másik szomszédjához fordulva mondá: Óh mily szerencsétlen, óh mily peches vagyok! A rákövetkező táncz azonban nem tartott sokáig, mert a midőn a közönség egy része vacsorálni ment, a muzsikuskok szépen kerekét oldottak. A sok szép leány nem a legnagyobb örömmel vevé a hirt s nem a legszebb emlékek oszlott szét a közönség. Ide igtatom azon nők nevét, a kik a mulatságban derekasan részt vettek s nem bánták volna, ha a mulatság még tovább tartott volna is: a Csia nővérek, Erhardt nővérek, Fehér Irén, Gáspár Anna, Giró Kata, Gödri Anna, Gröss Frigyesné, Kaufmann J., Kiss Ida, László nővérek, Latzin nővérek, Lukács Károlyné, Magyar Irén, Molnár Hajnalka, Moór Gyuláné, Nagy

Vilma, Örtel nővérek, Petronszky Anna, Szmik Gáborné, Szombati Etel, Steitz Adél stb.

A tombola és táncjegyek mintegy 420 frtot jövedelmeztek az erd. ev. magyar gyámintézet javára.

Miaden jól ment volna, csak két dolog nem volt rendén. Először az erdőben nem voltak padok sem a tánchelyen, úgy hogy a fáradt tánczosnők kénytelenek voltak állani s tovább elfáradni s másodsor a zűganyt rendesen kellett volna megfogadni, nehogy akkor hagyják ott a faképnél a tánczolni akaró közönséget, mikor legjavában akar tánczolni.

Egy jelen volt.

Irodalom.

„Budapesti Hírlap.”

A „Budapesti Hírlap”-nak a hazai művelt olvasóközönség vetette meg alapját. — A lap eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemét; minden pártérdek mellőzésével küzdött nemzetünk- és fajunkért, ez egyetlen jelszóval: magyarság! Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolva azt oly módon, mely párállan a magyar újságírás történetében.

A hazai sajtóban máig a legfényesebb eredményt a „Budapesti Hírlap” érte el; legnépszerűbb, legelterjedtebb lapja az országnak. A külső dolgozótársak egész seregén kívül, a szerkesztőségnek annyi belső tagja van, a mennyivel egy magyar lap sem dolgozik; minden rovatot külön vezető gondoz, a helyi tudósításokon kívül, a kik a nap történetét írják. Minden fontosabb bel- vagy külföldi esemény felől rendes levelezőn kívül saját külön tudósító értesít közvetlenül; a távirati szolgálat immár oly tökéletesen van berendezve, hogy elmondhatjuk: nem történik a világon dolog a nélkül, hogy a „Budapesti Hírlap” arról rögtön ne adjon hí és kimerítő tudósítást. A „Budapesti Hírlap” politikai cikkei Kaas Ivor báró, Rákosi Jenő, Balogh Pál írják más kiváló hazai publicistákkal híven a lap független, magyar, pártérdekeket nem ismerő szelleméhez.

Politikai hírei széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik. Magyarország politikai és közléte felől távirati értesülésekkel látnak el rendes levelezők, minőkkel minden város, sőt nagyobb községben is bír a lap; a „Budapesti Hírlap” távirati tudósításai manap már teljesen egy fokon állanak a világsajtó legjobban szervezett hírszolgálatával. Európa összes metropolisai-ban Londontól Konstantinápolyig saját tudósítók vannak, a kik úgy az ott történt eseményeket, mint az elektromos dróton oda futó híreket rögtön megtávirozzák. A külföldi rendes tudósításokon kívül minden fontosabb esemény felől a szerkesztőség külön kiküldetésű tagjai adnak gyors és bő értesítést.

A „Budapesti Hírlap”, e czélakra havonként oly összeget fordít, mint a mennyi ezelőtt 10 évvel még egy-egy hírlap egész költségvetése volt; de sikerült is elérnie, hogy ma a legjobban, leggyorsabban értesülő organuma a sajtónak.

A „Budapesti Hírlap” tárczarovata Teleki Sándor gróf, Tóth Béla, Rákosi Viktor (Sipulusz) és több kiváló írók közreműködése mellett, a lapnak egyik erőssége s mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán.

A napi rovatokat kitűnő zsurnaliszták szerkesztik s a helyi értesülés ismeri legügyesebb tudósítókra van bízva. Rendőrségi és törvényszéki rovatai külön-külön szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hírlap” helyet foglalhat minden család asztalán.

A közgazdasági rovatban a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozására szükséges.

A regénycsarnokban csak kiváló írók legujabb műveit közöljük. Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr, egy óra 1 frt 20 kr. Az előfizetések vidékről legczélsebbben postautalvánnyal eszközölhetők következő czim alatt: A „Budapesti Hírlap” kiadóhivatalának. IV. kerület, Kalap-utca 16. szám.

Kérdés a t. városkapitánysághoz.

Két év előtt meghalt egy Sénix nevű papirgyári munkás neje.

Nemrég meghalt a helybeli kórházban az apa is.

Hátrahagyva öt apró árvát betető falat nélkül. Az illető munkás Copony Márton zernesti papirgyárban dolgozott s megbetegedvén, a brassói kórházba hozatott, a hol meg is halt.

Mi történjék ezen öt kiskoru árvával?

Ez idő szerint Copony ur nagylelkűséggel gondoskodik róluk, de elvégre, ha ő sem akarná tenni ki fogja a gyermekeket átvenni? Ugy halljuk, hogy a dolog meg is fordult már a városkapitányságnál.

Nagyon lekötölezne a t. városkapitányság, ha szíves volna felvilágosítást adni, mert elvégre nem lehet öt kis gyermeket kidobni az utcára csak azért, mert szegénynek születtek!

Egy kérdező.

Helyi és vidéki hírek.

Időjárás. Néhány napi meleg idő után tegnap csendes eső állott be, mely ma egész éjjel tar-

tott. E hétre általában változó, hűvös időjárásra van kilátásban.

E. M. K. E. A közgyűlésre ujabban a szeben-megyei választmány jelentette be kiküldöttéit; ezek következők: Bergay József pénzügyi titkár; Gidófalvy Géza tanár; Nagy József ev. ref. lelkész és dr. Székely István tanár. Ezenkívül pótlólag jelentette be az erdővidéki kör Barabás Sándor földbírtokost és jelentkeztek külön: Dalmady Győző író s költő Budapestről és Birkát Kálmán fogalmazó Szabadkáról.

Román érettségi vizsga. A brassói román kereskedelmi iskolán szombaton tartották meg az érettségi vizsgálatot, melyen a közoktatási minisztérium részéről Koós Ferencz kir. tanfelügyelő, a kereskedelmi minisztérium részéről Borszéki Soma oszt. tanácsos elnökölték, mint miniszteri biztosok. Örömmel regisztráljuk, hogy a vizsga — kivétel nélkül az összes tantárgyakból — kitűnően sikerült. Kettős örömmel jegezzük meg, s ezt ajánljuk összes nem magyar tanuló iskoláink figyelmébe — hogy a maturensék a magyar nyelvtan, magyar irodalom s magyar történelemből oly vizsgát adtak, mely becsületére vált volna akármely magyar iskolának is. Egy tanuló oly érzéssel s praecizitással szavaltta el a „Hunyadi” című költeményt, hogy a hallgatóság akaratalanul is tapsolt bele. Élvezet volt hallgatni a tanulóknak teljes jártasságát a magyar irodalomban s habár román nyelven is, de nagy alaposággal beszéltek Petőfi, Arany, Kisfaludy, Vörösmarty s többi költőink életéről s irodalmi működéséről. A vizsga végeztével egy kir. tanfelügyelő, mint Borszéki oszt. tanácsos ki is fejezték elismerésüket az igazgatónak s tanári karnak. Meg is érdemelték ezen vizsgálatukat.

Kórház. A nyilvánossági joggal felruházott brassói kórház vasárnap adatott át új minőségében a forgalomnak. Dr. Fabritius József igen szép beszédet intézett ez alkalommal a kórház tisztikárhoz.

Öngyilkosság. A szentpéteri gör. kel. tanító, Czanga Sylvester, megunva életét, felakasztotta magát saját lakásán. Azt mondják, elmezavart volt.

Hajtóvadászat. A vasárnapi hivatalos hajtóvadászat eredménytelen volt. Három hajtas volt, de medvének nem volt kedve mutatkozni. Minthogy csak medvére volt, szabad löni, egy vadmacskának s őzbaknak száraz maradt az irhaja.

Rendőri hírek. A lefolyt hóban a városkapitányságnál következő ragályos betegülési esetek jelentettek be: Toroklob 9 esetben; hagymáz 18 esetben; hólyagos himlő 1, bárányhimlő 4 esetben; vörheny 4 esetben; szamarhurut 1 esetben és trachoma 5 esetben.

A földvári zavargások. A nyomozatok és vizsgálatok ezen szomorú ügyben még folytattnak. Több mint 20 férfi már benn van a brassói börtönben. — Ezek között egy tanító és két községi esküdt Földvár-ról, egy községi esküdt Krizbáról; az utóbbi sajnos, magyar, míg a földváriak oláhok. A bujtogatók közül még sokan vannak szabadlában. Meglehet, hogy a vizsgáló bírónak nem is fog sikerülni, mindazokat, kik bűnrészesek, a fenyítő bíróságnak átszolgáltatni, sőt tarthatni tőle, hogy a főkolompokok ki fognak bujni a bajból és csak az eszközül felhasznált buta nép marad benn a tintában. — Mindenestre a legerélyesebb és legszigorubb eljárás és a lázadók legsúlyosabb meg büntetése szükséges, mert ellenesetben a vármegye összes községeiben hasonló, ha nem még sajnóssabb eseményeknek nézhetünk elé. — A katonai hatóságok részéről az elővizsgálat a helyszínen — Földvart és Ujfaluban — már befejeztetett. A vizsgálók, Miskolczy Kálmán m. kir. csendőrségi hadbíró százados Kolozs-várról és Szibó Mihály m. kir. csendőrfőhadnagy Brassóból, vasárnap este utaztak vissza Földvár-ról. A vizsgálat főképp a csendőrség és hatóság magatartását a puhatolásokról tárgyává tevén, a katonaság és kivált a csendőrök magatartására igen korrekt és dicsőretre méltónak találtatott. Igen valószínű, hogy a két csendőr, ki oly higgadtan és vitézül viselte magát, ezen tettükért nyilvános kitüntetést fognak nyerni. — A megsebesített ujfalusi lakos, egy Hirszer György nevű egyén, ki épen úgy, mint a földvári száz társa, ki halva maradt, daczára, hogy alig van egy darabocskaföldje a földvári határon, egyik legszemtelenebb és legmerészebb izgatója volt, hazatérve azzal dicsekedett. — hallomás szerint — hogy vérrel védtük meg a hárt! Az egész eseménynél nagyon sajnálatos, hogy az ujfalusi és krizbai protestáns magyarok és protestáns földvári századok a buta földvári oláhoknak annyira felültek, hogy ők a dakórománság atyafiainak a forró gesztenyét a tűzből kikaparták. Földvart és Ujfaluban jelenleg látszólag csend uralkodik, habár alattomban még sok gyuanyag kell, hogy legyen. Krizba községében a csend és rend azonban máig sem tért vissza teljesen. Ott a községi jegyző, Bunna Sándor lakását már két éjszakán megtámadták. A támadók csak a csendőrség ébersége által üzettek el. — Azon körülményből, hogy a krizbaiak épen az említett derék jegyzőjük, valamint Ilyés András közs. bíró és Deák István községi pénztárnok, utóbbiak is igen tisztességes és kitűnő községi előjárók ellen vannak felzudulva, arra lehet következtetni, hogy ott az igazságok, daczára a történt elfogatásoknak, még nem szűntek meg. Világos, hogy Krizba községben most

oly egyének is bujtogatnak, a kiknek a földvári tagosításhoz nincs semmi közük, kik elég gyalázatosak, ezt az alkalmat megragadni, a magyarság legengesztelhetlenebb és legbelsőbb ellenségeivel kezdet fogni, csak hogy az általuk halálosan gyűlölt derék községi előjárókat bajba hozzassák. Eddig nem sikerült ugyan még nyomukba jönni a gyalázatos izgatónak, de alig kerül ki a törvény szigorát. Igen kíváncsok lenné, ha az egyházi hatóságok is kiterjesztenék figyelmüket ezen ügyre is, és felvilágosítanák a népet, hogy a lelketlen bujtogatásoknak ne maradjon több terük. Ez annál szükségesebb, mert ezen zavarok közben nevezett két magyar községben egyházi belviszályok is felszínre látszanak kerülni.

A német császárok. Három császár uralkodott az idén Németországban, és a sors sajátos játéka folytán egyik sem ünnepelhette meg a születés napját. Vilmos császár ugyanis előbb halt meg, sem mint a születés napját megérte volna, Frigyes császár nem uralkodott addig, hogy ezt az ünnepet megtarthatta volna, az új császár születésnapja pedig arra az időre esett, a mikor — még nem volt császár.

Egy kis szórakozottság. Páris harmadik kerületének polgármestere egy idő óta nagyon szórakozott-nak mutatta magát, a minek igen furcsa bizonyítékát adta a napokban. Egy nála jelentkezett jegyespár helyett ugyanis a menyaszony apját a vőlegény anyjával s a vőlegény jövődöbeli anyósával akarta összeházasítani. Ez utóbbi tette után föl is függesztették hivatalától.

Küzdelem árán győzelemre. Bármely körbe tartozó valamely vállalat, melynek következménye csodálkozásunkat kelti fel, ez mindennek előtt a kitarításnak és energiának köszönni. A szenvedő is, ki évek során át kronikus betegséggel küzd, abból csak akkor fog diadalmasan kibontakozni, ha valamely gyógyszer-módot nemcsak megkezd, hanem azt kitarítással és állandósággal viszi keresztül addig, míg végtére a derék küzdő magának az ismét visszanyert egészséget mint győzelmi díjt megszerezte. Ilyen küzdő A. F. Müller ur a szászországi Freiburg melletti Lichtenberghen. »Ha mindent megirni akarnék önnek, egy a levél talán igen hosszú lenne. Csak annyit, hogy én közel 8 év óta köszvénytől és reumatizmustól szinte egészen meg-bénultam és hogy több orvos, gyógyszer és fürdő segélye igénybe vételének daczára sem tudtam mozogni. Mindenütt s főképpen a kezekben és lábakon köszvénygümők állottak elő, testem annyira elgömbödött, hogy midőn ismét fellábadtam, testemet csak 45 foknyi szög alatt fekvő magasságra egyenesíthettem ki. Továbbá állandóan mellbajokkal, vizgyülemeléssel, nyákbackokkal, köhögéssel asthmával kellett küzdenem, és némelykor a hámorhoidalis és sok máj bajban is szenvedtem. A 4. első üveg-nél nem éreztem nagy változást, később azonban észrevettem, hogy ujjaimnak kiegyenesítését, valamint a kezemen és lábamon a köszvény gümők eltűnését kezdetem észlelni. Majd meg egyenesebben is járhattam, míg végre majdnem egészen kiegyenesedtem és kezem az egészségesekétől megkülönböztethető nem volt. A testben a vizgyülem-lések meggyérültek és a lélekzés szabadabbá lett. Az ön Warner féle Safe gyógymódja a Bukerdorf közelében lakó s 66 éves öreg F. Schiller földbirtokosnál is, ki hólyaghuruthban szenvedett, néhány hét alatt, 4 üveg teljesen gyógyított, úgy hogy ő, mint régen, kísé-tálhatott és sörét megihatta. Nemkülönben W. Morgenstern malombérő is, ki Dittersbachban lakik és 67 éves, vizelethajokban szenvedett és már az első üveg használata után nyilvánította örömet a bámulato-san kedvező változás fölött és így még mások is. Szétküldés csak gyógyszerárak által. — Ára 2 frt. 80 kr. Raktár: Goos J., Klein V., Schuster K. L.-nél Brassóban — Főraktár. Einhorn gyógyszerésznél (Fanta M.) Prágában.

Táviratok.

Budapest, jul. 3. (Eredeti távirat.) A budapesti hengermalom teljesen leégett. Reggel fél 3 órakor sikerült a tűzet lokalizálni. A tűznél számos sebesülés történt.

Nápoly, jul. 3. (Eredeti távirat.) Tegnap 28 kolera-eset fordult elő.

Berlin, jul. 3. (Eredeti távirat.) A császár kinevezte Herrfurth helyettes államtitkárt belügyminiszterré.

Pétervár, jul. 3. (Eredeti távirat.) Vilmos császár látogatását az udvarnál e hó közepére várják.

Brassói vasútforgalom.

I. Erkezés Brassóba.

1) Budapest felől.

Személyvonat délelőtt 9 óra 46 perczkor.

Vegyesvonat este 9 óra 52 perczkor.

2) Bukarest felől.

Vegyesvonat délután 2 óra 32 perczkor.

Gyorsvonat este 10 óra 12 perczkor.

II. Indulás Brassóból.

1) Budapest felé.

Személyvonat este 7 óra 10 perczkor.

Vegyesvonat reggel 4 óra 10 perczkor.

2) Bukarest felé.

Vegyesvonat délután 1 óra 55 perczkor.

Gyorsvonat reggel 5 óra 37 perczkor.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 5981.—1888.

Hirdetmény.

Brassó város tulajdonát képező, alább felsorolt bérleti tárgyaknak a következő hat évi bérleti díjartamra szóló újból leendő bérbeadására folyó évi július hó 12-én csütörtökön délután 3 órakor Brassó város gazdasági hivatalában új ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

Ennélfogva felhivatnak bérelni szándékozók, hogy írásbeli, 50 kros bélyeggel ellátott, zárt ajánlataikat, az egy évre ajánlott bérösszeg 10%-ának készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban, mint óvadéknak melléklésével, legkésőbb f. évi július hó 12-én déli 12 óráig Brassó város gazdasági hivatali főnöke, Hintz Ernő urnál benyújtsák.

Ajánlatban világosan kiteendő: mely tárgyra teszi ajánlatát az ajánlattevő; ezenkívül tartalmaznia kell az ajánlattevő azon határozott nyilatkozatát, hogy úgy a versenytárgyalási, mint szerződési feltételeket — a melyek a versenytárgyalás napjáig a rendes hivatalos órákban a városi gazdasági hivatalnál mindenki által megtekinthetők — ismeri s magát azoknak minden tekintetben aláveti.

Az évi bérletül ajánlott összeg csak készpénzben ajánlható s úgy számokban, mint betűkkel tisztán kiírandó.

Más alakban tett ajánlat teljesen figyelmen kívül fog hagyatni.

A bérbeadandó tárgyak következők:
1. Bolt a város tulajdonát képező házban, lenszer, 17. szám alatt. Eddigi évi bérösszeg 820 ft.
2. Városi sörcsarnok. — Eddigi évi bérösszeg 3271 ft 50 kr.

Brassó, 1888. június 27-én.
(241) 1—3 **A városi tanács.**

Szám 5864.—1888.

Árlejtési hirdetmény.

Nagy-Küküllő vármegyében az 1888. évben a vármegyei utvonalokon építendő műtárgyakat három csoportba osztva —

Szám 36.—1888.

Hirdetmény.

A magyar országos képviselőház nagyméltósága elnökségének 1888. évi június hó 21-én 1122.—1887/92. szám alatt kelt magas leirata szerint Imrich János, a brassóvármegyei vidombáki (II-ik) választókerület országgyűlési képviselője ezen kerület képviselétől lemondván, alólírott központi választmány a nevezett képviselőháznak 1888. évi június 21-én tartott ülésében, az 1874. évi XXXIII. törvényezikk 57. §-a alapján az ezen központi választmány alatt álló II. választókerületben megejtendő és az 1888—1892. évekre kiterjedő országgyűlési választásokra jelen évi július hó 15-ik napját tűzte ki.

A választás vezetésére, valamint a szavazatok beszedésére ezen II. választókerület részére, melynek választási székhelye Vidombák község, a következő tagokból álló bizottság küldetik ki, és pedig: Dück József, elnök; dr. Herell Henrik, elnökhelyettes; Bolesch Károly, jegyző; Nicolaus György, helyettes jegyző; Merthes János, helyettes jegyző.

A községenként eszközözendő szavazatok beadására a következő sorrend állapított meg:

1. Vidombák,	6. Hóltóvény,	10. Földvár,
2. Keresztényfalva,	7. Ujfalu,	11. Vörösmart,
3. Rozsnyó,	8. Krizba,	12. Magyarós,
4. Volkány,	9. Botfalva,	13. Apáca.
5. Feketehalom,		

A választás f. évi július hó 15-én reggeli 8 órakor veendi kezdetét. — Képviselő-jelöltet ajánlhat a kerület minden választója; ezen ajánlat vagy a választást megelőző napon, vagy pedig felőrával a választás megnyitása után az illető választási elnöknek írásban adandó be, melyben egyidejűleg minden jelölt részére egy vagy két bizalmi férfi is kijelölendő.

Ha a választási törvény értelmében a szavazást a választási elnök elrendeli, a szavazatok beadása reggeli 9 órakor kezdetét veszti.

A szavazás nyilvánosan előszóval és az 1874. évi XXXIII. törv.-ezikk 75. és kapcsolatos §§-ainak szabványai szerint történik.

zárt ajánlati versenytárgyalást hirdetek, és pedig:

I. csoport.

1) Szász-Sáros—Berethalmi, 2) Medgyes—Voilai a 32. klméterig, 3) Dános—Keresd—Jakabfalvi, 4) Hégen—Szentágotai, 5) Nagyselyk—Bürkös, 6) Medgyes—Radnóthi utvonalokon 7476 ft. 26 kr. előirányzattal;

II. csoport.

7) a Segesvár—Fogarasi, 8) a Nethus—Százhalom—Nagysinki, 9) a Medgyes—Voilai uton 52—69. klm.-ig, 10) a Szent-Ágotai—Ujegyházi utvonalokon 12,791 ft 54 kr. előirányzattal;

III. csoport.

11) a Nagy-Sáros—Kőhalmi, 12) Szász-Keresztur—Lemneki, 13) Homoród—Kaczai és Homoród—Mirkvásári, 14) Nagy-Sink—Nagy Sárosi utvonalokon 6911 ft. 06 kr. előirányzattal.

Összesen 27,178 ft 86 kr előirányzattal.

A fennirt munkálatok fogantatásának biztosítása céljából folyó évi július hó 9-én délelőtt 10 órakor a vármegyei alispáni helyiségben zárt ajánlati versenytárgyalás tartatik.

Versenyezní szándékozók felhivatnak, hogy 5% bántépénzzel ellátott bélyeges írásbeli zárt ajánlataikat akár az összes, akár csoportonként külön a fennirt időig alólírtok beadják.

Később érkezett ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

A műszaki műveletek és részletes feltételek a helybeli kir. építészeti hivatalnál a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők, és épen ezért versenyezni kívánók kötelesek zárt ajánlataikban beírni, hogy a feltételekről tudomással bírnak és azoknak magukat mindenben kötelezőleg alávetik.

Segesvár, 1898. június 20 án.
Alispán helyett:
(240) 2—3 Somogyi, főjegyző.

Mi is ezennel azon megjegyzéssel hozatik köz tudomásra, hogy a választás az illető választókerület székhelyének községi házában fog eszközöltetni, és hogy a választásnál fegyverrel avagy bottal megjelenni tilos.

Brassó vármegye központi választmányának 1888. évi június hó 28-án tartott üléséből:

Roll Gyula, s. k.
alispán, központi választmányi elnök.

Dr. Jekel Frigyes,
jegyző.

T. Cz.

Van szerencsém tisztelettel jelenteni, hogy

**a SCHWARZE B. cég
férfiruha-üzletét**

összes aktívái- s passíváival átvetem s Schwarze A. cég alatt változatlanul tovább fogom vezetni.

Köszönetet mondok minden üzleti barátomnak, rendelőimnek s a n. é. közönségnek az eddigi megtisztelő, nagymérvű bizalomért, melyet kérek jövőre is, biztosítva, hogy törekedni fogok, jövőben azt minden irányban kiérdemelni.

Kiváló tisztelettel

(242) 1—3 **Schwarze A.**

Legújabb

**nyári szöveteket
valódi gyapjuból**

szétküld utánvét mellett legolcsóbban szabott árak mellett, a szolidnak s jónak általán ismert

SIEGEL J. W.

posztógyári raktára
Brünnben.

A szabómester urak, kik mintakártyámat nem ismerik s vevőközönségük körét rendkívül finom szövetek feldolgozása által akarják terjesztetni, szíveskedjenek egy levelező lapon bizalommal hozzám fordulni.

Nevezettek ingyen és bérmentve kapják legújabb mintakártyámat. 15 25

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

HALUSKAY ANDRÁS

kalapgyártó

Brassóban, Nagy-utca 483. szám alatt

ajánlja a nagyérdemű helyi és vidéki közönségnek dúsan felszerelt, mindennemű

tavaszi s nyári gyermek, fiu- és férfi-

KALAPRAKTÁRÁT

a legjobb minőségben és jutányos árakon. 135 7--

Vidéki megrendeléseknél, melyek pontosan teljesítetnek, elegendő csak a fejbőség beküldése.

Ugyanitt gyorsan eszközöltetnek minden e szakmába vágó javítások és ujitások is.

Vidéki megrendelések gyorsan teljesítetnek.

Bécs, 1873. Érdem-érem.	Páris, 1867. Bronz érem.	London, 1878. Disz-oklevél.	Nemet-Palánka, 1887. Aranyérem.
----------------------------	-----------------------------	--------------------------------	------------------------------------

C S I K JÓZSEF
es. és kir. kizárólag szab. első szerémi
Portland cement- s vízhatlan mészgyár

03 13—30 **Beocsinban.**

Központi iroda és raktár: Budapest V., Rudolf-rakpart 8.
ajánlja a t. építész és építőmester urak, építkezési vállalatok, földbirtokosok, községi és egyházi előljáróságok, valamint a n. é. építő közönség becses figyelmébe saját gyártmányu

Portland cement és vízhatlan mészét,
melyek mindenkor egyenlő jó minőségben szállítanak.

Arjegyzék s magyarázat kívánatra készséggel megküldetik.

Kecskemét, 1872. Ezüst érem.	Ujvidék, 1875. Arany érem.	Szeged, 1878. Érdem érem.	Trieszt, 1882. Arany érem.
---------------------------------	-------------------------------	------------------------------	-------------------------------

A legfőbb kitüntetések, a legnagyobb világiállításokon, 1867-óta.

Mindenkor határozottan:

Liebig
társaság

hús-kivonata kérendő,

Csak akkor valódi, ha minden doboz árjegye, a melékelt névaláírással kéknymásban van ellátva.

A Liebig társaság központi raktára az Osztrák-Magyarbirodalom számára:
Berck Károly, osztr. csász. kir. udvari szállító, Bécs, I., Wollzeile 9 sz. a.
Kapható továbbá valamennyi nagyobb fűszer-csemege és gyógyfűszer kereskedésben, valamint minden gyógyszerárban.

A legfőbb kitüntetések, a legnagyobb világiállításokon, 1867-óta.

A Liebig féle húskivonata kitűnő és erőteljes húsléves rögtön előállítására, valamint leves, mártás, főzelék és húsételek javítására és fűszerezésére szolgál. Helyesen használva rendkívül kényelmes-sége mellett, a háztartásban igen nagy megtakarításra is nyújt alkalmat. — A legkitűnőbb erősítőszert a gyengélkedők és betegek számára.

J. Liebig

A LEIGJOBB szivarka-papiros a valódi LE HOUBLON francia gyártmány CAWLEY és HENRY-től PÁRISBAN.

(10) 10—30 Utánzástól óvatik!

Ezen papiros legmegelőbb ajánlatik dr. Pohl J., dr. Ludwig E., dr. Lippmann E. bécsi egyetemi vegyértan-tanárok által, s pedig kitűnő minősége, teljes tiszta voltáért s mert semmiféle, az egészségre ártalmas alkalmatosságokat nem tartalmaz.

Henry & Cawley
FAC-SIMILE DE L'ÉTIQUETTE
17, rue Béranger, PARIS